

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4491/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Емир Фетаховић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 47/21 од 12.04.2021. године, у седници одржаној 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 47/21 од 12.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару Прр1 10/19 од 17.12.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да јој на име претрпљене имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у извршним поступцима који се воде пред Основним судом у Новом Пазару И 1554/05, И 237/07 и И 2004/07 исплати износ од 1.145.117,93 динара, са законском затезном каматом од 30.01.2018. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 47/21 од 12.04.2021. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке, у односу на износ од 223.146,72 динара, са законском затезном каматом од 30.01.2018. године до исплате и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилји на име претрпљене имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у извршним поступцима, ближе означеним у изреци, преко износа који је досуђен ставом првим тачка 1. изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 25/20, исплати износ од још 223.146,72 динара, са законском затезном каматом од 30.01.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на став први изреке, тужилја је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. ЗПП-а („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Према стању у предмету, претходном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 25/20 од 04.02.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда (Прр1 10/19 од 17.12.2019. године), тако што је у тачки 1. тужена обавезана да тужилци на име претрпљене имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у извршним поступцима који се воде пред Основним судом у Новом Пазару, исплати износ од 921.971,21 динар, са законском затезном каматом од 30.01.2018. године до коначне исплате, док је у тачки 2. одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражена накнада имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року преко износа од 921.971,21 динар за износ од још 223.146,72 динара, са законском каматом од 30.01.2018. године до коначне исплате, као неоснован. У тачки 3. тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове спора у износу од 46.800,00 динара.

Решењем Врховног касационог суда Рев 3553/2020 од 01.10.2020. године, укинута је наведена другостепена пресуда у делу првог става изреке тачка 2. и 3. и предмет је враћен другостепеном суду на поновно суђење.

Другостепени суд је у поновном поступку на основу одржане расправе укинуо првостепену пресуду у односу на износ од 223.146,72 динара, са законском затезном каматом (став први изреке) и одлучио о том делу тужбеног захтева тужиле и трошковима поступка (став други и трећи изреке), на основу процесне могућности из члана 383. став 4. у вези члана 387. став 1. тачка 6. ЗПП, у ситуацији када је у истој парници првостепена пресуда већ једнапут била укинута, а побијана пресуда је заснована на битним повредама одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Ревизијом тужиле побија се став први изреке другостепене пресуде којом је укинута првостепена пресуда у наведеном делу.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП-а ревизија је недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Тужилца нема правног интереса да ревизијом побија другостепену пресуду у делу којим је укинута првостепена пресуда, јер је преосталим делом изреке (став други и трећи) који се не побија ревизијом, тужена управо обавезана да тужилци на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 223.146,72 динара, са законском затезном каматом и трошкове поступка (чиме је у целини усвојен тужбени захтев тужиле за накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року и одлучено о трошковима поступка уз претходну пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 25/20 од 04.02.2020. године).

На основу члана 413. ЗПП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић